

Το Κήρυγμα της Κυριακής της Μητρόπολης Ιεραπότνης: Η παραβολή του σπορέως

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπότνης και Σητείας](#)

Άγαπητοί μου αδελφοί, στό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα, ἀκούσαμε τή γνωστή σέ ὅλους μας εὐαγγελική περικοπή ἀπό τό κατά Λουκᾶν εὐαγγέλιο, πού ἀναφέρεται στήν παραβολή τοῦ σπορέως.

Κάθε χρόνο, αὐτό τόν καιρό, διαβάζεται ἡ συγκεκριμένη εὐαγγελική περικοπή καί συμπίπτει μέ τήν ἐποχή πού οἱ γεωργοί ἐτοιμάζονται γιά τή σπορά τῶν χωραφιῶν, ἀλλά καί μέ τήν ἔναρξη τῶν κατηχητικῶν σχολείων καί τῶν ἐνοριακῶν συνάξεων.

Στήν παραβολή, περιγράφεται πολύ ἐκφραστικά ἕνας γεωργός πού βγῆκε νά

σπείρει τό χωράφι του. Ὁ γεωργός αὐτός συμβολίζει τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος ρίχνει τόν θεῖο λόγο του στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀδιακρίτως, σπέρνεται ὁ θεῖος λόγος. Οἱ ψυχές μας, εἶναι τό ἔδαφος πού σπέρνεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ λοιπόν σέ ὅλους σπέρνεται ὁ θεῖος σπόρος τοῦ λόγου, σέ λίγους καρποφορεῖ, γιατί ἐν τῷ μεταξύ εἰσέρχονται ἐμπόδια τά ὁποῖα καθιστοῦν ἀκαλλιέργητες καί ἄγονες τίς ψυχές.

Ὁ Ἰησοῦς στήν ἐν λόγω παραβολή παρομοιάζει τέσσερις κατηγορίες γῆς μέ τέσσερις κατηγορίες ἀκροατῶν. Καθώς ἔσπερνε ὁ γεωργός, ἄλλοι σπόροι ἔπεσαν στόν δρόμο καί καταπατήθηκαν καί τούς ἔφαγαν τά πουλιά. Ἄλλοι ἔπεσαν στίς πέτρες καί ὅταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιατί δέν εἶχε ὑγρασία. Ἄλλοι σπόροι ἔπεσαν ἀνάμεσα σέ ἀγκάθια καί ὅταν φύτρωσαν μαζί τους, τούς ἔπνιξαν. Ἄλλοι ὅμως ἔπεσαν στό γόνιμο ἔδαφος, φύτρωσαν καί ἔδωσαν καρπό ἑκατονταπλάσιο.

Ὅταν ἄκουσαν τήν παραβολή αὐτή, οἱ μαθητές ζήτησαν ἀπό τόν Κύριο, νά τούς τήν ἐξηγήσει. Αναφέρεται λοιπόν τώρα, ἐρμηνεύοντας τήν παραβολή ὁ Κύριος, στίς τέσσερις κατηγορίες ἀνθρώπων. Στήν πρώτη κατηγορία τῆς πατημένης γῆς, ἀνήκουν ἐκεῖνοι πού δέν δίνουν καθόλου σημασία στόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζουν μέ τό χῶμα τοῦ δρόμου πού ἔχει πατηθεῖ πολύ καί εἶναι σκληρό, ἐπομένως ἀκατάλληλο νά δεχτεῖ τόν σπόρο. Καί ἔρχονται τότε τά πουλιά καί τόν τρῶνε. Ἔτσι εἶναι καί οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς τῆς κατηγορίας. Ἀκοῦνε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν θέλουν νά τόν βάλουν στήν καρδιά τους. Δέν ἐνδιαφέρονται γιά τά πνευματικά πράγματα καί ἀδιαφοροῦν γιά τή σωτηρία τους.

Στήν δεύτερη κατηγορία τῆς πετρώδους γῆς, ἀνήκουν ἐκεῖνοι πού δέχονται πρόθυμα τόν λόγο ἀλλά δέν ἔχουν γερές ρίζες, πιστεύουν ἐπιφανειακά καί ἐπιπόλαια. Μέ τίς πρῶτες δυσκολίες καί μέ τούς πρῶτους πειρασμούς ξεχνοῦν τόν Κύριο, ἐγκαταλείπουν τήν Ἐκκλησία καί τή μυστηριακή ζωή καί γίνονται ἄπιστοι. Εἶναι ἀδύναμοι στόν πρῶτο πειρασμό. Σέ αὐτή τήν κατηγορία βρίσκονται οἱ περισσότεροι χριστιανοί.

Στήν τρίτη κατηγορία τῆς ἀκανθώδους γῆς, ἀνήκουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού δέν εἶναι ἀσταθεῖς καί πρόσκαιροι. Ἐδῶ ὁ σπόρος φυτεύεται στήν ψυχή τους καί βλαστάνει. Ἔχουν καλή διάθεση καί προαίρεση καί κάνουν ἀγώνα πνευματικό. Ὅμως, ὅπως ὁ σπόρος αὐτῆς τῆς κατηγορίας, συμπνίγεται ἀπό τά ἀγκάθια πού βρίσκονται γύρω του καί μαραίνεται καί ξεραίνεται, ἔτσι καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἐπηρεασμένοι ἀπό τίς κοσμικές μέριμνες καί ἀπολαύσεις, πνίγουν κάθε καλή διάθεση γιά περισσότερη ἄσκηση καί ἀγώνα καί ἐξασθενοῦν πνευματικά.

Στήν τέταρτη κατηγορία τῆς καλῆς καί εὐφορῆς γῆς, ἀνήκουν ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἀγαθή καί γόνιμη καρδιά. Ἀκοῦνε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί μέσα τους ἀποκτᾷ ρίζες

καί καρποφορεῖ. Αὐξάνεται καί πολλαπλασιάζεται ὁ πνευματικός καρπός, γιατί ἀγωνίζονται νά κόψουν τά πάθη τους καί νά ἐλκύσουν περισσότερο τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ στή ζωή τους.

Ἀγαπητοί μου, ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή τελειώνει μέ τόν Κυριακό λόγο: «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω». Ἄς ἀκούσουμε καί ἐμεῖς τόν σωτήριο εὐαγγελικό λόγο τοῦ Κυρίου μας καί ἄς προσπαθήσουμε μέσα ἀπό τήν καθημερινή ζωή καί τόν προσωπικό μας ἀγώνα νά μετατρέψουμε τήν ψυχή μας σέ γῆ ἀγαθή καί γόνιμη, ὥστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νά καρποφορήσει καί νά ἀγιάσει τήν ὑπαρξη καί τή ζωή μας. Ἀμήν.